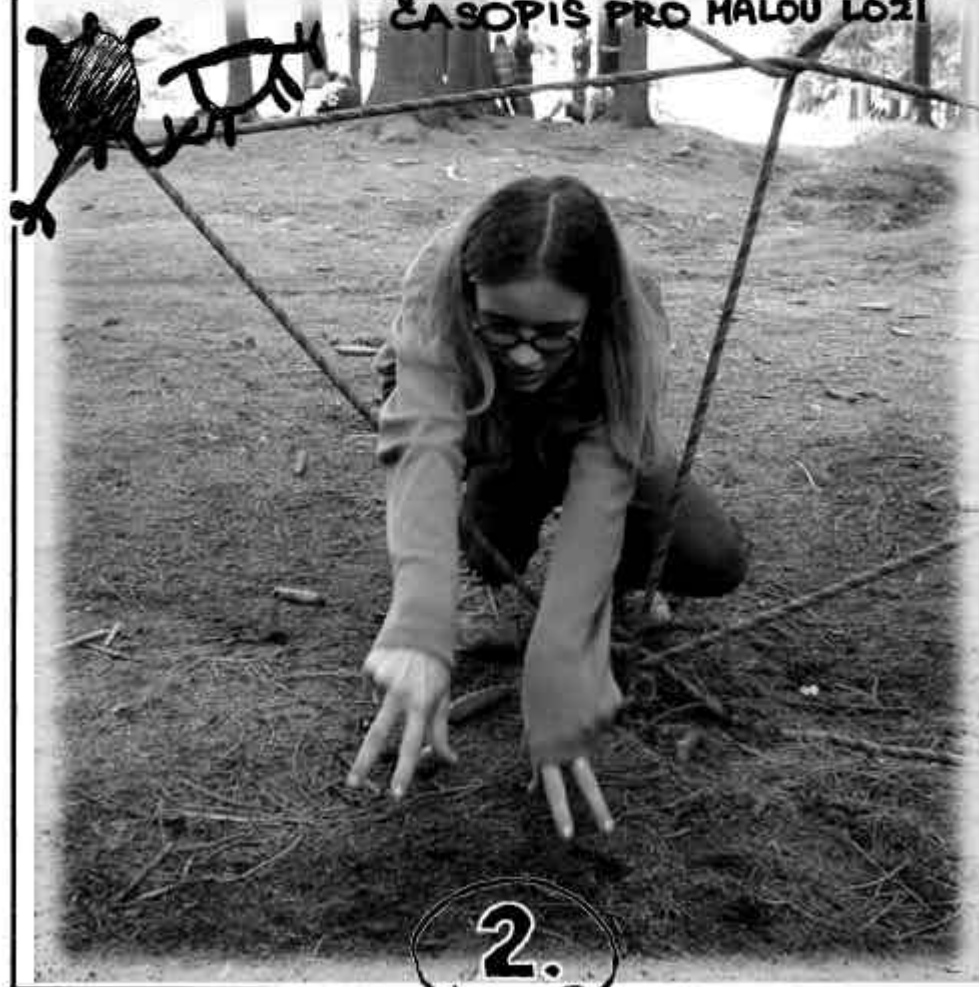

ČAPRIMÁL

ČASOPIS PRO MALOU LŐŽI

2.

ČÍSLO

Sportu zdar, mel bych asi pozdravit ve sportovní rubrice. Tak teda jo. SPORTU ZDAR!! Co vás tady čeká? Rozhodne ne zprávy z fotbalové ligy, ani ze závodu formule 1, ty si pusťte v televizi. Zato vás budu ponoukat k tomu abyste sami něco dělali (no fuj, já sem ale vodpora vodporná!). Tímto totiž vyhlašuji Sportovne nesportovní ligu Caprmalu, zkrácene SNLC. Disciplíny náročné, ceny hodnotné (možná).

Probíhat to bude tak, že na stránce SNLC budou vyhlašovány disciplíny ligy, a uveřejňovány nejlepší dosažené výsledky. Jestli se zapojíte nebo ne, záleží jen na vás. Když ano, budete si muset připravit podmínky pro disciplínu, na kterou si troufnete, svůj výkon zaznamenat a odeslat ho k nám. My vás zaradíme do žebříčku a bude to. Ten žebříček pak bude přístupný na internetu a pro disciplíny, v nichž dojde ke změnám na celních místech ho zveřejníme i na téhle stránce. A aby to nebylo tak jednoduchý, tak se vám bude počítat vždycky jen jeden výkon pro jednu disciplínu, pochopitelne ten nejlepší. To aby nemohl jeden clovek obsadit prvních deset míst žebříčku.

Tak jsem se to pokusil popsat, a ted si zkusíme příklad: disciplína - hod kamarádem. Rekne, že dosud se zapojili Jeníček a Marenka a hodili 4,5 m (Jeníček) a 3,8 m (Marenka). Frantík se na to už nemuže koukat, tak sežene kamaráda a metr, vyrazí na louku a hodí 4,72 m. Sebere papír a tužku, nebo sedne k e-mailu a pošle nám tuto informaci: Frantík, kmen Dreváci, 13 let, hod kamarádem, 4,72 m, 13. 9. 2001. No a pak, v příštím čísle Caprmalu, vyjde takováhle tabulka:

Hod kamarádem

Poradí	Jméno	Kmen	Vek	Výkon (m)	Datum
1.	Frantík	Dreváci	13	4,72	13.9.2001
2.	Jeníček	Kamenáci	12	4,5	24.8.2001
3.	Marenka	Kamenáci	12	3,8	24.8.2001

Druhé číslo Caprmalu - ČAsopisu PRO MALou Lóži vyšlo v prosinci 2001 nákladem odporne mnoha kusu. Prispevší autori: Hendy, Kamca, Vána, Marek. Za nedostatky tlucte koho chcete, za prednosti chvalte nás. A co tu najdete:

- 2 - 3 Sportovní stránky
- 4 - 7 Výpravy za dobrodružstvím
- 8 - 9 Stan s potní lázní
- 10 - 12 Ciníme se ciníme
- 13 - 14 Mozkotav
- 15 - 16 Fotky z Kiwendothy.

Podívejte se na internetové stránky Caprmalu na adrese:

www.woodcraft.cz/caprmal

Totěž si budete moci najít na internetu.

Liga bude probíhat celý rok, zapojit se tedy můžete kdykoli, a třeba jen jediným výkonem. Co se týče disciplín, dnes vyhlásíme první tři, později budou přibývat další. Budou, jak už název SNLC napovídá, klasicky sportovní, i mírně potrhle, pokud možno zábavné a bez náročné přípravy. Samozřejmě, vzhledem k tomu, že výsledky si budete měřit sami, doufám, že mezi woodcraftery ještě žije duch fair play. A teď už k těm disciplínám.

1. Beh na ledu

Tot velmi zábavná disciplína, najme pro obecnostvo. Bežci už se tak nepobaví. Tratí je 100m vzdálenost (nemusí to být přímo, ale klidně několik koleček) a soutežíme na čas.

2. Chuze na jeden kilometr

Tahle disciplína je jak vidno ponekud normálnější, zato za ni můžete získat orlí pero. Koukněte se do svítka, jedná se o cin 1B-1. Podmínky jsou tam vysvětleny doufám dost jasne.

3. Stavení snehuláka

nebo jeho základu. Namerte si jeden metr do výšky (treba pomocí klacku zapíchlýho v zemi) a až bude sníh pustte se do stavby. Nebude to celý snehulák, jenom ty tři koule, které tvorí to hlavní. Nemusí tedy mít ruce, nos, nic. Jenom vršek tý horní koule musí být aspon ve výšce toho jednoho metru. Koule nemusí být stejne velké, ani nejak zvlášť kulaté, ale musí to být tři jasne odlišitelné části. Merte si čas. A až budete hotovi, jen tak pro radost můžete dodelat i ty ruce a nos. Hodne štěstí. Disciplíny tedy znáte, tak ještě tabulku prvních výkonu pro inspiraci a samozrejme adresu, na kterou posílat výsledky. Kdo má možnost použít e-mail, píše na caprmal@seznam.cz, kdo ne, pošlete aspon pohled na adresu Tomáš Vanek, Na Hradcanech 64, 273 02 Tichlovice.

Na záver ještě jednou: Sportu zdar!

Beh na ledu

Poradí	Jméno	Kmen	Vek	Výkon (s)	Datum
1.	Spot	žádný – stráž	23	73	28.12.1998
2.	Vána	Jestrábi	24	75	28.12.1998

Chuze na 1 km

Poradí	Jméno	Kmen	Vek	Výkon (s)	Datum
1.	Marek Polák	žádný – stráž	12	7:46	24.8.2001
2.	Banán	žádný – stráž	13	8:01	24.8.2001

Stavení snehuláka zatím nemá žádný zápis – můžete se stát rekordmany!

P.S. Zkuste si to rozdat na nějaké výprave vašeho kmene.

VÝPRAVY ZA DOBRODRUŽSTVÍM

Tak nějak nevím, jestli jste si nás minule vůbec všimli? Asi ne, protože se mi nechce verit, že by v celý Lize byly takový lemry. A jinak si vysvětlit ten nedostatek odpovědí neumím. Nebo že bychom to napsali tak špatně? No možná jo, nejsem žádné spisovatel a Jakub s Martinou taky ne, ale to si to neumíte domyslet? Jenže abyste vedeli, tak nám to nevádí, a budu do vás ty naše výpravy hustit celý rok, i kdyby se fakt nikdo neozval. (Ale stejně doufáme, že ozve, i kdyby jenom proto, aby nám udelal radost!) Tešil jsem se, že toho nebudu muset psát tolik, že sem dám nějaký dopis, ale nevádí, zážitku máme dost vlastních!

Prosinec – Výprava kulturní

Jó kultura, to je naše! To jsme si aspon rekli minulý rok v prosinci. Ale po pravdě receno nám nešlo ani tak o tu kulturu, jako spíš o to, že venku bylo pekne hnusne a zima. Oni takový kulturní podniky maj tu výhodu, že se obvykle konaj v teple. To asi aby ty umelci, umelkyne a kulturní pracovníci nenastydli. Tak jsem teda předložil lidu (to jako tem dvoum klubákum) tenhle návrh, a vzhledem k tomu, že za oknem zrovna pekelně hnusne pršelo, ani jsem nebyl překvapenej, že se nápad ujal. „Super,“ zhodnotila to Martina, „a už víš taky kam?“ Co se dalo delat, musel jsem s barvou ven a priznat že nevím. „Co treba do divadla, nebo do kina?“ Na divadlo se trochu šklebili, to jim moc připomínalo školu, kino bylo lepší, ale nakonec se ukázalo, že Martina asi už když se ptala, tak nápad mela. „Hele, víte jak náca furt plánoval výlet do toho indiánského muzea v Praze? A jak říkal, že je to daleko na jeden den? Tak já mam nekde na Žižkově tetu, treba bychom u ní mohli prespat?“ No co vám budu vyprávět, ve kmeni jsme se už s indiánama nejednou setkali, docela nás to bavilo, a tak se tenhle návrh dockal jednohlasného schválení. Velký Duch stál asi při nás, takže i teticka souhlasila a mohlo se jet.

Vyrazili jsme v sobotu ráno, a už ve vlaku jsme si začali užívat. Největší atrakcí se stala „výhledová“ soutěž. Pravidla byla jednoduchá. Clovek sedel přilepený k okýnku a cível ven, protože za pána se psem na provázku byly dva body, za pani s kuřem v ruce tři, za kohokoli v klobouku čtyři a za traktoristu v traktoru pet. Soutěž pravda ponekud slaboduchá, ale snažili jsme se, protože cenou byl balíček sušenek. Vyhrál ho Jakub, ale stejně se rozdělil, takže spokojenost na všech stranách. Kdybyste si náhodou někdy chteli něco takového zahrát taky, poradím vám obtížnější variantu: vemte tužku a papír, napište si do sloupku abecedu bez a ke každému písmenku dopište něco, co jste venku zahlédli a co na to příslušné písmenko začíná. Vyhraje ten, kdo první „obsadí“ všechny písmena. A proc je to těžší? Zkuste zahlédnout něco na X nebo na Q! Proto je lepší upravit pravidla tak, že se

tyhle šílený písma (ještě třeba Y, nebo W) vynechaj. Ono takový G docela stačí! V Praze na nádraží na nás už čekala slibovaná teta, kterou jsme jenom sebrali a vyrazili do Náprstkova muzea. Kdo neví o co jde, tak vezte, že pan Náprstek byl náruživý cestovatel, a po něm teď máme muzeum, ve kterém jsou sbírky všech možných věcí o obyvatelích Asie, Afriky, Oceánie a Ameriky. Ne všechno je to v Praze, ale nás zajímaly hlavně exponáty týkající se Indiánů ze Severní Ameriky, a ty najdete v nenápadné budově na Betlémském náměstí. No jo, kousek od tý kaple co v ní kázal Mistr Jan Hus.

Chudák tetička vyrazila s námi, aniž by tušila co jí čeká. Sotva jsme totiž přišli k první vitrině s korálkovanými mokasínama, zapomněli jsme na svět, vytáhli papíry a barvicka a pustili se do kreslení. A totéž u každé věci, která nás trochu zaujala. Kdy se sem zase dostaneme?!

Ale nakonec nás to přece jenom omrzelo, navíc ty nejhezčí věci už byly zvečnny v našich notesech (a některé výrobky podle těch náčrtů už dnes i doopravdy existují), tak jsme se nad tetou smílovali, doprohlídli si expozice a muzeum jsme opustili.

Večer nás tetička vytáhla na procházku nocí osvětlenou Prahou (paráda), v nedeli zase na Vánoční trh na Staroměstském náměstí, ale to už není pro výpravu tak podstatné. A jak nás posadila na vlak k nám dom, kamžto jsme ve zdraví a včas dojeli, to už by vás zase asi nezajímalo.

Marek

Úkol třetí

Vaše „kulturní“ – jak píše Marek – výprava nemusí nutně vést do muzea, nabízí se vám nepřeberná škála výstav, galerií, divadel nebo třeba kin. Nic jiného me zrovna nenapadá, ale meze se nicemu nekladou, může jít třeba i o koncert (vida, už me něco napadlo!). Pro splnění úkolu stačí jediné – prožít trochu „kultury“ a napsat o tom alespon krátkou zprávu. Památnícky už čekají!

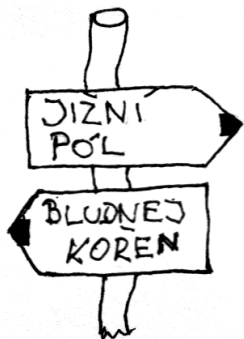

Leden – Polární výprava.

Víte kdo loni stanul na vysněném bodu všech otužilců a polárníků – jižním pólu? Asi tušíte že jo? No jistě, byli jsme to my. Teda, měli jsme to být my. Pozdějš to vysvětlím.

V téhle výpravě vás budu trochu mystifikovat. Ta naše totiž byla vlastně výpravou kmenovou, jenomže na ní soutěžily trojice, které celý den postupovaly zimní krajinou samy, takže to vlastně trochu klubová výprava taky byla... Prostě a jasne – úkoly nám zadal náca už předem na schůzce, a v den výpravy vyrážela každá soutěžící trojice sama, sešli jsme se až na konci. Tak si to preberte jak chcete, každopádně se to dá na klubovou výpravu uzpůsobit, a proto vám o tom budu povídat.

Když jsme zadání slyšeli, bylo lehce u srdce, poněvadž se nám to zdálo v pohode. Vyrazit v počtu tří lidí, tří saní a libovolného množství psu směrem k „jižnímu pólu“, což bylo místo označené na mapě, vzdálené asi 5 kiláku od našeho města. Navíc

jste vyfasovali „Polární deník polární výpravy“, který jsme měli každou hodinu vyplňovat. Byly v něm samý fikanosti, jako třeba hloubka sněhové pokrývka, teplota vzduchu a sněhu, oblačnost, zdravotní stav expedice, a tak, no dovedete si to představit, předpokládám, že vaši kmenoví dospěláci si na vás vymejší podobný vecicky. Pak taky byl úkol rozdelat presne v poledne ohen a rozpustit na něm ešus sněhu a poslední podmínka – vyhejbat se cestám, jít terénem. Jak se ukázalo, tohle byla pekná zlomyslnost. Ale poporade.

Vystarovali jsme v našem klubovém složení, Jakub, Martina a já, pekne zvesela, protože sluníčko svítilo, mrzlo až prašelo a na zemi ležel cerstvej prašan. Nabalený jako pumpy jsme za městem vytáhli mapu, položili jsme si jí na zem, zorientovali podle buzoly, určili jsme směr a mimo cesty vyrazili. Nejdrív kus po poli, pak do lesa, na kopeček, z kopeček, náladicka, pohodicka, dokud jsme při orientační zastávce číslo dva nezjistili, že jih je úplně jinde než před náma. Móc fajn. Tak znova. zorientovat mapu, určit směr ... no jo, jenže kde jsme? „To je prece jasný, stojíme přímo tady.“ Tak jo. A zase jdem. Do toho měření podle „polárního deníku“, z kopcu jsme se vozili, a vylezli jsme na louce. Svah jako blázen, sane za náma, no jak myslíte, že to mohlo dopadnout. Netrvalo dlouho a měli jsme sníh úplně všude. Naštěstí to bylo před polednem, takže jsme se u povinného ohníčku trochu usušili.

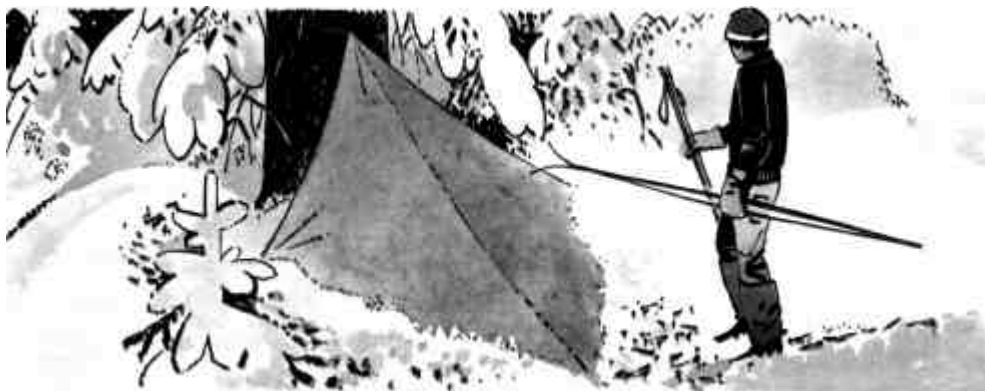
Pokracovali jsme dál a nic nám nebylo podezřelý, dokud nebyly tři hodiny a známá oblast kolem „pólu“ pořád nikde. Tou dobou už byla nálada hluboko pod podem mrazu, protože jednak jsme začínali tušit, že asi drobátko bloudíme, dvak jsme z toho brodení sněhem mimo cesty měli turchovní boty. Nakonec jsme vyšli na silnici, podle cedule zjistili kam vede a když jsme si to dali dohromady s mapou, bylo jasné, že budeme rádi, když se dostaneme v rozumnou dobu zpátky do klubovny. Naštěstí nedaleko nás byla autobusová zastávka, takže jsme neváhali a využili služeb našeho CSAD. Díky tomu jsme stihli sraz pro ztracence a už očekávaný průvih se nekonal.

Takovou ostudu jsme si nechteli nechat líbit, takže nám vrtalo hlavou, kde se stala chyba. Nakonec jsme usoudili, že základní problém byl v tom, že jsme vyrazili špatným směrem už na začátku. Jenže mapu jsme měli zorientovanou a určit podle buzoly jih prece není takový problém, tak jak je možný, že jsme vyrazili přibližně na západ? Nevydrželi jsme a druhý den zašli znova na ten most, ze kterého jsme vyráželi. Vytáhli jsme buzolu, chvíli si s ní hráli a ehle! Ukazovala každou chvíli něco jinýho. Asi už je vám to jasné, že jo. A nesmějte se nám, holt nás to hned nena-padlo, že ten betonovej most je prošpikovanej železem. To pak ta buzola chudinka nic jinýho delat ani nemohla!

Když už jsem se s váma podělil o naši ostudu, zkusím to zachránit aspon ponaučením: Neorientujte mapu na moste, je v něm železo!

Úkol čtvrtý

Nemusíte bloudit, ani nemusíte chodit mimo cesty, docela bude stačit, když usporádáte výpravu nefalšovane zimní, tedy na snehu. Nezapomente sane, nebo třeba i bežky nebo snežnice a vyražte do zimního lesa. I když nezabloudíte, určite zjistíte, že les pod sněhem má zase docela jiné kouzlo než ten letní, podzimní nebo jarní. A abyste měli co dělat, zkuste si všimnout kde je sněhu nejvíc a kolik, merte teplotu, sledujte oblačnost, zkuste si rozdělat na sněhu ohen. A hlavne, nezapomente o tom něco napsat.

Neco málo o úkolech

Tohle berte spíš jako takovou technickou poznámku, týkající se soutěžení. Abych to dlouho nevymejšlel, napíšu jenom takový body, jak me napadnou.

Za první předpokládám, že woodcrafteri mají trochu svedomí a tak i když by to bylo jednoduché, nebudete si nic vymýšlet a při plnění úkolu, a hlavne dodávání zpráv budete hrát fér.

Když už jsem u zpráv. Pochopitelne, že o splnění úkolu se musíme nějak dozvedet. Proto, i když se to přímo v zadání neobjeví, pocítá se s tím, že o průběhu výpravy (a podobne) pošlete zprávu. Máte dve možnosti – email (caprmal@seznam.cz) - to je rychlejší, jednodušší, ale méne osobní, nebo dopis (Tomáš Vanek, Na Hradcanech 64, 273 02 Tuchlovice). To je pomalejší, ale casu je dost, takže to tak nevadí, aspon můžete přidat kresby nebo fotky (což jest velmi záhodno!!!!).

Kdyby vám nějaká informace scházela, zkuste to tak, že se (máte-li tu možnost) podíváte na internetovou stránku Caprmalu (odkaz najdete na ligové stránce www.woodcraft.cz), nebo napíšete emila, nebo pošlete dopis. Pro dotazy je samozrejme vhodnejší email, protože je pohodovejší.

A nakonec neco dost důležitého. Hned v úvodu se doctete, že v klubu byste měli být tři. Je opravdu jedno, jestli jste z jednoho kmene nebo ne, nevadí ani to, že nekdo nebo nikdo není vubec ze žádného kmene, nezáleží na tom jestli jste samí kluci, holky nebo obojí, a po pravde receno, ani ten pocet není tak důležitý. Presto, aby byly kluby srovnatelné, bylo by lepší abyste byli tři. Jestli vám bude jeden chybet, můžete se samozrejme účastnit jako dvojice, a naopak, je lepší jedna ctverice, než dve dvojice, ale víc než čtyři nebo mín než dva, to už opravdu ne. Hodne štěstí při hledání, a dobrou náladu v klubu preje Vána.

A ještě neco - úkoly samozrejme nemusíte plnit v měsíci kdy byly vyhlášeny!

Jo, a jestli nevíte jak do toho, kouknete se na internet. Najdete tam zýkladní pokyny i zadání všech drívejších výprav.

STAN S PARNÍ LÁZNÍ

Siouxové – Lakotové, Velké pláne

Už jste se účastnili obradu Initi - parní lázne? A víte jak tenhle obrad vznikl? Jednu možnou verzi tohoto příběhu, tak jak se traduje u Lakotu vám přinášíme. (Ve znení, které vyšlo v knížce Mýty a legendy - Severoamerický kontinent.)

Devce se zachvelo. Příčinou nebyl strach, ale jistá predtucha. Spolu se svými bratry se právě nacházelo nba brehu reky, protékající hlubokým kanonem. Atmosféra tohoto místa byla podivne zlovestná. Devce se znovu zachvelo a pak se podívalo na svých pet bratru, kteří staveli na novém pusobišti stan. I oni pocítili jistý nepokoj. Zdálo se však, že toto lovište je bohaté na zver. Aby si zajistili holé živobytí, byli odsouzeni vést kocovný život a putovat z jednoho místa na druhé. Nemeli na vybranou, a tak se tu museli utáborit. Na druhý den odešli bratři velmi zrána na lov; každý z nich se vydal jiným smerem. Navecer se vrátili obtežkáni úlovkem, byli však jen čtyři. Následujícího dne chybel večer druhý bratr. Tri zbývajcí se chveli strachy, museli však jít znovu na lov, pokud nechтели zemřít hlady. Jeden po druhém však zmizeli, a tak jejich sestra zustala nakonec sama, bez ochrany a bez jídla. Celá usoužená a uplakaná vystoupila na vrchol jedné hory. Našla tam podivný kamínek a spolkla jej. Hned se cítila sytá a bylo jí dobre. Za devet mesíců nato porodila chlapce, Injana Hoksiho, syna Kamene.

Díte rychle rostlo. Matka jej střežila jako oko v hlavě, obávajíc se, aby se neztratilo jako jeho pet strýcu. Živili se jak se dalo: korínky, divoce rostoucími travinami a bobulemi. Takové jídlo se však zdálo Injanovi Hoksimu příliš skrovné. Aniž by matce cokoli rekl, vyrobil si luk a šípy. Každý šíp pak trpělive opatřil kouskem ostrého pazourku a vyrobil tak první hrot šípu. Až do té doby se totiž lidé spokojovali se zašpicatělými klacky, opálenými pro zpevnění v ohni. Takto vyzbrojen přišel chlapec k matce a sdělil jí své toužebné přání vydat se na lov. Žena propukla v pláč, vyprávěla mu, jak zmizeli její bratři, a snažila se ho ze všech sil odvrátit od jeho úmyslu. Hoch však stále trval na svém. Matka vykřikla: „Ztratíš-li se i ty, co bude se mnou?“ Injan Hoksi se lehce pousmál a rekl: „Pujdu své strýce hledat a přivedu je zpět.“

Na druhý den si obul mokašiny a odešel. Šel dlouho a rychle. Tesne pred západem slunce ucítil kour. Zamířil k místu, odkud přicházel, a ocítl se u osamelého stanu. Na bobku tu sedela stará, tlustá a ošklivá carodejnice a dívala se mu v ústřety. Na zemi pred ní leželo pet velkých pytlů. Když se Injan Hoksi přiblížil, nabídla mu ježibaba medovým hlasem večeri. Mladík si přisedl k ohni, povecerel s babou a pak, zemdený únavou, se zacal chystat ke spánku. Tu najednou zacala starena naríkat: „Strašne me bolí záda. Mohl bys mi je, prosím te, nohama promasírovat? Bude mi pak lépe a budu moci klidne spát.“ Injan Hoksi vetřil léčku, ale presto babe vyhovel.

Náhle však ucítil na jejích zádech blízko pátere neco tvrdého, ostrého jako hrot

nejaké zbrane. Tak tedy zabíjela carodejnice ty, kdož byli neopatrní, a s největší pravděpodobností tak zahynuli i jeho strýcové. Injan Hoksi dál masíroval bábe záda, dával si však bedlivý pozor, aby se chodidlem nedotkl smrtícího místa. Nakonec se ale rozhodl, vrhl se na ježibabu, zlomil jí vaz a její odporné tělo hodil do ohně. Když už bylo po všem, zaposlouchal se do šumení lesa.

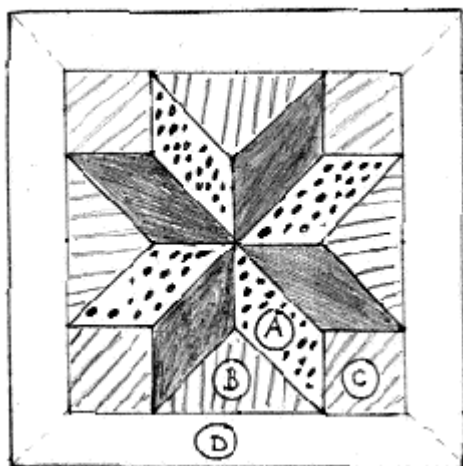
Ve vetru, v pohybu stromu a zvucích zvere uslyšel hlas Duchu. Ti mu poradili, aby si z vrbového proutí a zvířecích kůží postavil malý kruhový stan a umístil tam onech pet pytlů. Dále pak mu radili, aby dal dovnitř ohněm rozpálené kameny a polil je vodou. Injan vyplnil vůli Duchu a velmi pečlivě zakryl stan tak, aby z něj horký vzduch nemohl nikudy unikat. Uvnitř bylo horko jako v peci. Presto, že tam bylo špatně vidět, mladík rozpoznal, že těla v pytlicích se začínají hýbat. Když na kameny vylil již čtvrtý mech vody, bylo pet strýců oživeno. Injan je odvedl ke své matce a řekl jim: „Stan s parní lázní a kameny vás zachránily. Od dnešního dne budou posvátné, protože cloveka ocistí a zachovají mu zdraví.“ A tak tomu i bylo. Injan Hoksi daroval Siuxum jejich první posvátný obřad: stan s parní lázní.

ČINÍME SE ČINÍME ŠERPÝ PERY PLNÍME

Cin 3U-7- PATCHWORK

Technikou Patchwork ozdob plochu 16dm^2 , kterou využiješ na polštár, ubrus atd. Kousky látek mužeš sešít na stroji, ale konečné prošívání (quilting) nebo svazování musí být provedeno rucne.

obr. 1

Zdravím Vás, milí cinitelé, vítejte ve třetím svetle svítku, ze kterého bych Vám ráda poskytla návod na splnění orlího pera za patchwork. Nedeste se, neutíkejte pryč, nekřičte, že to není ve vašich silách! Každý, kdo má dve ruce a nekolik hodin casu to zarucene zvládne. Nemusíte být žádné velké švadleny, verte mi, já umím dva stehy a šít jen v ruce, před šicím strojem utíkám. A presne to vám bude na picicworkování stacit. Takže, navléknete nite do jehel a jdeme na to!

Co je zac, ten Patchwork?

Jedná se o starou techniku praktiko- vanou již před mnoha a mnoha lety, kdy se babicky, teticky nebo jiné ženuše

scházely a sešíváním kousku rozmanitých kousku látek tak dávaly vznik malebným veledílům, která pak zdobila nejednu postýlku, pohovku, stul a podobne.

Já vám ted do detailu popíšu výrobu polštárku, který, pokud ho ušijete, vám bude sloužit ve dne a hlavne v noci, spát se vám bude jako byste meli na ružích ustláno, splníte si cin a sklídíte nejeden obdivný pohled.

Potrebovat budete : kartón na šablonu, krídu na látku nebo klidne propisku, nite a jehlu, nužky, pravítko, špendlíky a látky tří rozdílných vzorku.

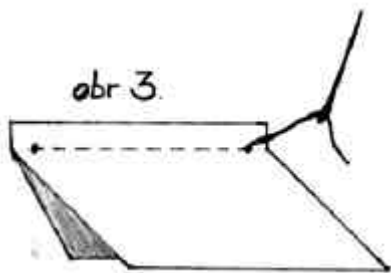
A ted už, jak na to :

1. Tvorit budeme spolecne polštár, na kterém je motiv hvezdy z osmi dílu – obr.1. Nejprve si na tvrdší papír ci jiný kartón (treba z krabice od bot) narýsuj šablonu podle obrázku c.2, na díl A, cíp

obr 2

hvezdy, která bude tvořit ústřední vzor polštáře. Všechny uvedené velikosti jsou zvoleny tak, že výsledný polštářek bude velký asi 45cm v průměru a podmínku

16dm² tak bohatě splní. Do rozměru je již započítáno i to, co spotřebujete na švy, což je vždy na každé straně asi 0,5cm.

Šablonu vystrihni, přilož na látku a 4x ji stejně obkresli. Potom dej šablonu na jiný druh látky, zrcadlove ji překlop a opět obkresli 4x.

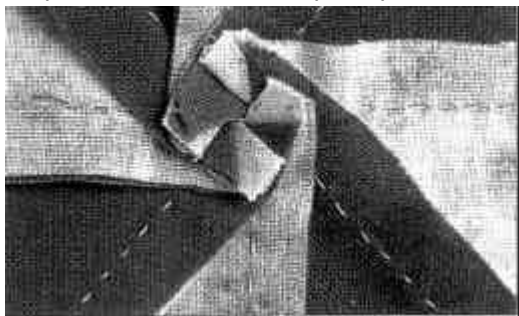
2. Na další druh látky narýsuj dva čtvercové díly o délce hrany 14cm. Oba vystrihni a pak je rozstřižni po úhlopříčce, takže ti vzniknou 4 velké trojúhelníky, což jsou díly B. Na tutéž látku narýsuj a pak vystrihni 4 menší čtverce o velikosti strany 9,5cm. To budou díly C.

3. Dále budeš potřebovat ustrihnout 4 pruhy látky stejné jako na jedny hvězdné díly, velké vždy 46x6cm. To jsou díly D

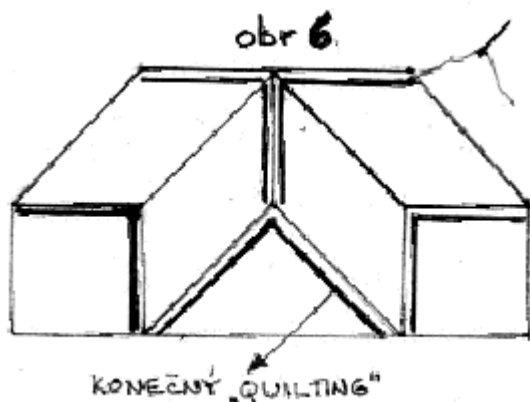
4. Na rubovou stranu jednotlivých dílů je dobré pravítkem si narýsovat čáry kudy povede šev, 0,5cm od kraje. Pomůže ti to šít potom přesně a rovno.

6. Nyní začni sešívát dva díly hvězdy k sobě. Šít začni asi 0,4cm od kraje a stejně tak velký kousek pak nedošij až ke konci! Nejlepší je šít obyčejným zadním stehem a šev trochu zapošívat. Viz obr 3.

Takto sešij dvojice cípu hvězdy, až budeš mít čtyři dvojice. Pak sešij dve k sobě a nakonec celé dvě poloviny hvězdy. To je asi nejtěžší část, neboť musíš dát pozor, aby se ti střed hvězdy pěkně sešel tam kde má. Nejlepší je napoprvé si vždy díly sešpendlit a pak, pokud si moc neveríš, začít šít od práve od středu ven a pak opět od středu sešít i druhou polku. Obr 4.

7. Nyní do „vécek“ ve hvězdě vždy přišpendli trojúhelník a pak ho opatrně všij do hvězdy. Stejně tak přišij i zbylé čtverce a máš nejhorší za sebou! Teď si celou hvězdu pořádně po švech rozžehli a pokud si šila dobře a pečlivě, střed by měl vypadat jako na obrázku 5.

8. Nyní už jen přišij poslední díly, tedy obdélníkové pruhy, v rozích je sešij a máš hotový přední díl. Ještě te však čeká závěrečné prošívání, neboli quilting. Ten slouží především ke zpevnění švu a někdy k ozdobě, neboť prošívání může tvořit i různé vzory. My zvolíme nejjednodušší formu a to prošít podél švu. Proste nití stejné barvy jako je daný díl prošiješ sežhlený šev k vršku polštáře, malý kousek od rýhy spoje dvou dílů látek. Nemusíš prošít všechny švy, stačí tak, jako na obrázku c. 6.

9. A teď už jen k přednímu dílu přišij stejně velký jednobarevný díl zadní, nech asi 15cm dlouhou díru, kterou do polštáře nacpeš výplň, kterou může být buď přímo vycpávková vata na polštárky, která se dá v některých obchodech s látkama sehnat, nebo molitanová drt anebo prostě starší polštář. Okraje díry zahni dovnitř a otvor pečlivě zašij.

No a je hotovo! Je to paráda? Doufám, že ano a že tvých dílek bude jen přibývat. Vzory si můžeš vymyslet, fantazie vítána. Tak a teď natres polštář a sladké sny!!!
Ahoj, Hendy

P.S. A takhle to vypadá když je hotovo.

Mozkotav - potavte si mozecky

Presmycky:

V presmyčkách hledejte názvy 4 českých měst.

- 1.Merili otce
- 2.Osa vrat
- 3.Krutá Hano
- 4.Kino starce

Krížovka s vtipem

Dáša se dívá do kocárku, ve ktorém jsou tri miminka. Potom říká mamince: „(viz. tajenku).“

VODOROVNE: A. 1.díl tajenky; postava z našich pohádek. – **B.** Ochrana zboží; léčka; název svetove proslulého diamantu. – **C.** Dutorohý přežvýkavec; ohrada; dopravní prostředky; ten i ta. – **D.** Oznacení automobilu Ostravy; tkanina pro dámské šatovky; jméno Chaplinovy manželky; sluneční úžeh. – **E. 3. díl tajenky.** – **F.** Sopečná vyvrelina; rusky „ráno“; jednotka délkové míry; znacka kilometru. – **G.** Smycky; slezská reka; nervové choroby (škubání v obliceji); oznacení automobilu Prešova. – **H.** Tlumok; útok; roh místnosti. – **I.** Prvek znacky At; **2. díl tajenky.**

SVISLE: 1. Menší vodní tok; stolní obrázkové hry. – 2. Boty; tráva rostoucí u vody. – 3. Pozornost; druh nápoje; souhlásky slova ret. – 4. Slovensky „jíl“; část tela, také plavecký styl; osobní zájmeno. – 5. Zkratka výzkumných ústavu; textilní plodina; oznámit. – 6. Vysoká karta; slídit. – 7. Iniciály jmen našeho dramatika Tyla; slovensky „odrane“. – 8. Rivalovo; záhada. – 9. Odborník v ekonomice; název hlásky „x“. – 10. Citoslovce zvolání; ryk; samohlásky slova brambor. – 11. Italské mesto; faktury; predložka s 3. pádem. – 12. Souhlásky slova nula; mlha; znoj. – 13. Klovat zobákem; dým. – 14. Rucitel na smence; podnik v Kraslicích vyrábějící hudební nástroje.

Pomucka: B. Orlov. – D. Oona. – 11. Ora.

[illegible]

Skrývacky:

V dnešních skryvackách se pokuste najít mláďata našich domácích zvířat. Jé to jsem vám ale hodně napovedela.

Já chci cernošku, rekla Jana.
Už jdete, letište je za rohem.
Prase leží ve svém chlívku.
Pavluv svetr je hnědý s krásným vzorem.
Deti z města nad Ohří behaly závod.
Ještě nekdy se k vám podívám.
Katko, těšíš se na Lucku?

Pro znalce přísloví:

Dokážete správně doplnit druhou polovinu přísloví nebo rcení? Kdybyste si nevedeli rady, zkuste se zeptat někoho z rodiny, třeba vám poradí.

Bez práce ...
Prázdné sudy ...
Jablko nepadá ...
Potrefená husa se ...
Kam košile ...
Ráno moudřejší ...
Kovářova kobyla ...
Kdo jinému jámu ...
Jak si kdo ustele...
Koho chleba jíš ...

Kdo šetrí ...
Tichá voda ...
Tak dlouho se chodí ...
Mezi slepými i ...
Jak se do lesa volá ...
Ráno moudřejší ...
Kolik recí znáš ...
Pod svícem bývá ...
Komu se nelení ...

Osmismerka:

Po vyškrtání uvedených výrazu v osmi směrech vám zbude pet písmen, která dají tajenku.

Balón, basa, brada, disk, drezína, kalhoty, kos, krychle, kytara, les, motor, mrkev, náprava, názory, obrázek, osa, parky, podkova, poupe, prase, pumpa, rak, rasy, srna, struna, vráska.

O	B	R	Á	Z	E	K	K	E
O	A	P	U	M	P	A	V	L
K	L	N	O	O	A	D	E	CH
A	Ó	Á	U	D	I	S	K	Y
L	N	P	A	R	K	Y	R	R
H	E	R	R	O	T	O	M	K
O	B	A	S	A	Z	S	V	A
T	S	V	R	Á	S	K	A	A
Y	N	A	N	Í	Z	E	R	D

Kiwendotha 2001

Pár obrázku z podzimního setkání kmenu ML. Pro ty kdo tam nebyli - tohle je z pátečních soutěží mezikmenove mixovaných týmu. Nahore "Chodící prkna," vpravo "Obruv prsten," vlevo dole "Pavucina" a vpravo dole "Atomová bomba."

Další fotky: www.woodcraft.cz/caprmal

Na zadní strane je výber z disciplín Kiwendothy, pohled na táborište na Malém Waldenu a záznam krtu prvního císla Caprmalu.

